

Arrest

nr. 84 578 van 12 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van gemengd Arabisch/Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal-Irak). Sinds 2004 bent u weduwnaar.

U werkte vroeger in een bakkerij maar sinds een tiental jaar zou u aan het werk zijn in het huishouden van de vooraanstaande familie van Sheikh (F.H.A.A.Y.). Alle boodschappen in het huis zouden voor uw rekening zijn geweest. Op 3 oktober 2011 zouden twee onbekenden u hebben aangesproken. Ze zouden van u hebben geëist dat u binnen de week informatie over de familie (A.Y.) aan hen zou doorgeven. U zou dit voorval meteen hebben gemeld aan de Sheikh. Hij zou daarop zijn bewaking hebben opgeschroefd. Op 10 oktober zou u een dreigbrief hebben gevonden bij u

thuis. Opnieuw zou u naar de Sheikh zijn gestapt om hem dit voorval te melden. Tegelijkertijd zou u uw ontslag hebben ingediend omdat u niet wou geassocieerd worden met eventuele aanslagen die tegen hem konden worden gepleegd. U zou nog twee dagen bij de Sheikh hebben verbleven en zou vervolgens op 12 oktober 2011 Irak hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 20 oktober 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter staving van uw asielsrelaas legt u uw nationaliteitsbewijs en een dreigbrief voor.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U stelt op 3 oktober 2011 een eerste maal te zijn aangesproken door onbekenden dewelke u de opdracht gaven informatie aan hen door te geven over de familie (a.Y.) (CGVS, pg.6). Het valt echter moeilijk te begrijpen dat deze onbekenden u deze opdracht gaven zonder enige zekerheid te hebben betreffende uw loyaliteit ten aanzien van hen en u vervolgens lieten gaan met de mededeling dat u hen binnen een week de gevraagde informatie moest bezorgen (CGVS, pg.9). Door u op een dergelijke manier te benaderen was de mogelijkheid groot dat u dit incident zou rapporteren aan de Sheikh. U maakte immers al meer dan tien jaar deel uit van zijn entourage en had met hem een vertrouwensrelatie opgebouwd (CGVS, pg.5). Uw loyaliteit ten opzichte van de Sheikh kan dan ook moeilijk worden betwist. In dit opzicht is het dan ook weinig plausibel dat deze 'onbekenden' u - als zijnde een loyale dienstbode - al direct zouden hebben laten voelen dat zij kwalijke bedoelingen hadden ten aanzien van de Sheikh en zijn familie. Immers, u zou zelf de Sheikh van het gebeuren op de hoogte hebben gebracht, als gevolg waarvan de Sheikh tot tweemaal toe zijn bewaking zou hebben verscherpt (CGVS, pg.). Dit kan niet echt de bedoeling zijn geweest van de terroristen. Integendeel, er kan worden verwacht dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk gaan om arrestaties door de autoriteiten te vermijden en hun doel te kunnen bereiken.

Daarenboven blijft u zeer oppervlakkig over de informatie die u binnen de week moest doorgeven aan deze onbekenden. U geeft telkens ontwijkende antwoorden en besluit dan dat deze onbekenden niet precies hebben gezegd welke informatie u diende door te geven, maar dat u enkel informatie diende te verzamelen over de familie van de Sheikh (CGVS, pg.8). Het blijft onduidelijk met welke informatie zij precies gebaat waren. Het is merkwaardig dat deze onbekenden het risico zouden nemen om u als informant te laten werken zonder u enige indicatie te geven over welke informatie zij precies nodig hadden. Daar u binnen de week met informatie op de proppen diende te komen, kan worden verwacht dat zij in hun eis iets specifieker zouden zijn geweest. Mochten deze onbekenden zich tevreden hebben gesteld met algemene informatie over de familie van de Sheikh, kan worden verwacht dat zij u meteen zouden uithoren, temeer u reeds tien jaar op de hoogte was van het reilen en zeilen in het huishouden van de Sheikh. Het is dan ook onbegrijpelijk dat zij u hiervoor een extra week de tijd zouden geven met alle risico's van dien voor het welslagen van hun plannen.

Vervolgens zouden deze onbekenden u evenmin hebben gezegd hoe u de door u ingezamelde informatie aan hen moest overmaken (CGVS, pg.8). U stelt dat zij overal mensen hebben en zij uw bewegingen kennen (CGVS, pg.8). De vraag dringt zich dan ook op waarom deze onbekenden een week na jullie gesprek een dreigbrief achterlieten waarin u van gebrek aan medewerking werd beschuldigd (CGVS, pg.9). U zou ten eerste nooit expliciet hebben geweigerd te voldoen aan hun verzoek noch zou u één of ander afspraak niet zijn nagekomen (CGVS, pg.7). Ten tweede zou u zich gedurende een week wel nog in het straatbeeld hebben vertoond. U zou immers nog al de boodschappen van 's morgens en 's middags voor de Sheikh hebben gedaan (CGVS, pg.10). Dat zij u al een dreigbrief stuurden alvorens u te hebben geïnterpelleerd over mogelijks verkregen informatie, lijkt weinig logisch. Zelfs al zou u bereid zijn geweest om met hen mee te werken, dan nog kon u op dat ogenblik weinig doen en enkel op verdere instructies wachten. De onbekenden zouden u een eerste keer hebben aangesproken in het centrum van de stad, Bab Al Tob (CGVS, pg.7). Indien zij iedere beweging kennen, zoals u stelt, kan het niet zo moeilijk zijn geweest om u op te sporen en u terug aan te spreken (CGVS, p. 8). Nochtans is dit niet gebeurd. De wijze waarop u de zaken schetst komt dan ook weinig plausibel over.

Dient in de kantlijn te worden aangestipt dat u verwarrende verklaringen aflegt over de periode tussen het gesprek met de terroristen en uw vertrek uit Irak. U stelt eerst in die periode steeds binnen te zijn gebleven (CGVS, pg.9). Dit terwijl u vervolgens stelt toch boodschappen te hebben gedaan 's morgens en 's middags en dat u de hele week bleef doorwerken (CGVS, pg.10).

Opmerkelijk genoeg bent u evenmin op de hoogte van de exacte inhoud van de dreigbrief die u heeft ontvangen. U stelt immers te zullen worden vermoord omwille van uw gebrek aan medewerking (CGVS, pg.10). Dit terwijl uit de inhoud van de dreigbrief blijkt dat u gesommeerd wordt om het land onmiddellijk te verlaten omdat u als een verrader wordt aanzien (voor vertaling, zie CGVS, pg.6). U wijt uw gebrekkige kennis over de inhoud van de dreigbrief aan het gegeven dat u analfabeet bent (CGVS, pg.9) en bovendien zou de brief u maar één keer zijn voorgelezen door de Sheikh (CGVS, pg.10). Nochtans kan van u worden verwacht dat u toch enige moeite zou doen om de exacte inhoud van deze dreigbrief te kennen, daar deze de finale druppel was die u het land deed verlaten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de dreigbrief neer, afkomstig van de militie 'Ansar Al-Islam' (CGVS, pg.6). Het blijkt om een eenvoudig stuk getypte tekst te gaan, zonder enige datering noch signatuur, waarbij enkel uw naam met de hand werd bijgeschreven. Een dergelijk stuk kan door eender wie, eender waar en wanneer zijn opgemaakt, en heeft aldus geen extra bewijswaarde.

Alle bovenstaande argumenten maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering te worden gevisieerd door de terreurorganisatie Ansar Al-Islam omwille van uw rol in het huishouden van de familie (A.Y.). De vluchtelingenstatus kan u aldus niet worden toegekend.

Uw nationaliteitsbewijs kan bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar deze enkel uw identiteitsgegevens aantoont. Deze gegevens worden niet door het CGVS in twijfel getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkoek" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakkering van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker werpt de schending op van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet evenals van artikel 1 van het Verdrag van Genève. Verzoeker werpt voorts de schending op van artikel 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert voorts een klaarblijkelijke beoordelingsfout aan.

Verzoeker stelt dat het ook voor hem moeilijk is te begrijpen waarom de militie "Ansar Al-Islam" hem heeft benaderd gelet op zijn loyaliteit van de familie A.Y. Verzoeker is zeker dat de militie "Ansar Al-Islam" al twee keer geprobeerd heeft om de Sheikh aan te vallen. Verzoeker legde in het kader van zijn verhaal uit dat hij aanwezig was tijdens de terroristische aanval op de Sheikh in 2009.

Verzoeker legt een medisch attest neer van zijn verwondingen na de aanval. Volgens verzoeker worden deze elementen niet besproken in de bestreden beslissing. De militie "Ansar Al-Islam" is een terreurorganisatie en hij meent dat de nationale autoriteiten niet in staat waren hem te beschermen tegen deze organisatie. Verzoeker legt voorts een dreigbrief neer van de militie "Ansar al-Islam". Verzoeker stelt dat dit het soort document is dat verstuurd wordt door een terroristische organisatie. Volgens verzoeker wordt de authenticiteit van dit document niet materieel betwist door de commissaris-generaal. Verzoeker meent dan ook dat dit document geloofwaardigheid aan zijn asielverhaal verleent.

2.1.2. Verzoeker brengt bij fax van 26 april 2012 de kopie van nationaliteitsbewijs bij, alsook de faxkopie van een dreigbrief en een faxkopie van een attest van zijn voormalig werkgever

Verzoeker legt ter terechtzitting twee doktersattesten neer en het origineel van de faxkopie van een dreigbrief, vergezeld van een vertaling.

2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten.

In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In casu is terecht vastgesteld dat verzoeker weinig aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, met name dat onbekenden hem, die een loyale dienstbode was, al direct zouden hebben laten voelen dat ze kwalijke bedoelingen hadden ten aanzien van de Sheikh gelet op het hieraan verbonden risico voor hun onderneming. Voorts bleef verzoeker zeer oppervlakkig over de informatie die hij binnen de week moest doorgeven aan de onbekenden. Deze onbekenden zouden verzoeker evenmin hebben gezegd hoe hij hen de informatie moest overmaken. Tenslotte is terecht vastgesteld dat verzoeker verwarrende verklaringen heeft afgelegd over de periode tussen het gesprek met de terroristen en zijn vertrek uit Irak. Gelet op al deze argumenten, die steun vinden in het administratief dossier, werd in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij gevisieerd zou zijn door de terreurorganisatie "Ansar-Al-Islam" omwille van zijn rol in het huishouden van de familie A. Y. Het herhalen van zijn verklaringen kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van voormelde motieven.

Met betrekking tot de medische attesten die verzoeker bijbrengt, wordt vastgesteld dat deze een opsomming behelzen van de verwondingen en littekens die verzoeker heeft. Deze attesten bieden geenszins uitsluitel over de oorzaak van verzoekers verwondingen en vermogen bijgevolg niet de verklaringen van verzoeker inzake de bedreigingen alsnog geloofwaardig te laten lijken.

Waar verzoeker verwijst naar een aanval in 2009 waarvan hij het slachtoffer was dient te worden opgemerkt dat dit blijkens zijn verklaringen een ongeluk was (gehoor CGVS, p. 7).

De brief afkomstig van de Sheikh is een gesolliciteerd handgeschreven gefaxt document aan hetwelk geen authenticiteit kan worden toegekend aangezien het door eenieder kan worden opgesteld.

De dreigbrief die verzoeker tijdens onderhavige beroepsprocedure bijbrengt bevond zich reeds in het administratief dossier (zie map documenten) en werd besproken en beoordeeld in de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt voor het nationaliteitsbewijs.

Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die alsnog een ander licht werpen, doch beperkt zich tot het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, de herhaling van zijn eerder aangehaalde verklaringen en het opwerpen van theoretische beweringen, waarbij hij, zoals reeds aangehaald, helemaal niet ingaat op de concrete motieven van de bestreden beslissing. Als dusdanig wordt geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Aangezien de bestreden beslissing steun vindt in het administratief dossier en niet dienstig wordt weerlegd, wordt ze door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker meent dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Volgens verzoeker legt het CGVS haar standpunt niet uit als ze beweert dat verzoeker niet aan de voorwaarden voldoet om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Volgens verzoeker stellen de op het terrein aanwezige internationale organisaties dat de burgerbevolking in een slechtere toestand verkeert in de regio van waar verzoeker afkomstig is.

2.3.2. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan hij ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Hoewel de situatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Verzoeker bracht zelf geen concrete elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa.

Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS